29 -12- 2021

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-3319-6/21
Бања Лука, 22.12.2021.године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука рјешавајући по жалби понуђача: „Хифа-Петрол“ д.о.о. Сарајево, број ЈН-5574/21 од 23.11.2021. године, изјављеној на Тендерску документацију, број 03.2-515/21-2 од 19.11.2021. године, уговорног органа Вијеће народа Републике Српске у поступку јавне набавке течних горива који се води путем отвореног поступка јавне набавке, 111.став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 39/14), на сједници Вијећа одржаној дана 22.12.2021.године, д о н и ј е л а ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се одбија као неоснована.

2. Одбија се захтјев за поврат уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 19.11.2021. године уговорни орган Вијеће народа Републике Српске (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о набавци, број 85-1-1-15-3-3/21 у поступку јавне набавке течних горива, који се води путем отвореног поступка јавне набавке.

Против тендерске документације потенцијални понуђач „Хифа-Петрол“ д.о.о. Сарајево у законском року улаже жалбу због повреде одредаба Закона о јавним набавкама.

Жалилац заснива жалбене наводе на сљедећим чињеницама
1. Тачка 4.4.1. тендерске документације под ц) прописује да је понуђач у сврху доказивања техничке и професионалне способности мора да посједује властите или закупљене б/с у градовима/општинама: Баањалука, Прњавор, Добој, Брод, Градишка, Приједор, Козарска дубица, Теслић, Котор Варош, Шамац, Пелагићево, Бијељиина, Зворник, Сребреница, Чајниче, Невесиње, Гацко. Чланом 44. Закона о јавним набавкама БиХ прописано је да

уговорни орган у тендерској документацији дефинише услове за квалификацију на начин да утврди минимум захтјева за квалификацију кандидата/понуђача у погледу њихове личне способности, економског и финансијског стања, те њихове техничке и/или професионалне способности. Даље, овим чланом прописано је да минимум квалификационих услова које уговорни орган одреди за кандидате/понуђаче, као и документи који су потребни за њихово доказивање обавезно треба да буду сразмјерни предмету јавне набавке и у складу с њим и постављани услови не смију имати органичавајући карактер на конкуренцију и морају бити јасни и прецизни. Члан 3. Закона о јавним набавкама БиХ постављен је општи принцип по којем је уговорни орган дужан да поступа транспарентно, да се у поступку јавне набавке према кандидатима/понуђачима понаша једнако и недискриминирајуће, на начин да осигура правичну и активну конкуренцију, с циљем најефикаснијег кориштења јавних средстава у вези с предметом набавке и његовом сврхом. У конкретном случају уговорни орган захтјева да понуђач посједује бензинске станице у тачно одређеним мјестима које су наведене у тачки 4.4.1 тендерске документације. Нејасно је зашто је уговорни орган извршио прерасподјелу б/с баш према наведеним општинама. Односно, зашто уговорни орган захтјева б/с у Сребреници и Чајничу, гдје б/с посједује само фирма Нестро петрол а.д. па се оваквим поступањем очигледно погодује наведеном понуђачу (доказ у прилогу). Поставља се питање на који начин могу учествовати потенцијални понуђачи који немају б/с у наведеним мјестима, обзиром да фирма Нестро петрол (која једина има б/с у појединим мјестима) не жели дати б/с на располагање и на тај начин себи правити конкуренцију, а не може учествовати као понуђач и подуговарач или члан групе понуђача у истом поступку јавне набавке. Доказ је и обавјештење о додјели уговора број: 85-1-1-15-5-8/20 од 29.12.2020. године и 85-1-1-17-5-10/19 од 30.12.2019. године у којима је наведено да је уговор додјељен понуђачу Нестро петрол а.д. на 12 мјесеци и да је била само једна понуда, тј. понуда фирме Нестро петрол а.д. Обзиром на наведено предлажемо да уговорни орган измјени тендерску документацију на начин да смањи број мјеста у којима захтјева посједовање б/с или на начин што ће предмет набавке подјелити на лотове. У прилогу наведеном иде и рјешење Уреда за разматрање жалби – филијала Бања Лука број ЈН2-02-07-1-1826-6/21 од 26.08.2021.године којим је усвојен жалбени навод у вези са мрежом малопродајних објеката.

2. Тачком 4.4.2. тендерске документације под д) је прописано да се покривеност продајне мреже доказује изводом из судског регистра. Сматрамо да наведено није у складу са Законом о јавним набавкама БиХ. Наиме, члановима 49. - 51. Закона о јавним набавкама БиХ прописани су докази о техничкој и професионалној способности које уговорни орган може захтијевати од понуђача, а у зависности од тога да ли су предмет набавке робе, услуге или радови. Прецизније, чланом 49. прописани су докази који се могу захтијевати од понуђача у поступцима набавке робе. Докази су набројани таксативно, а не exempli causa, што значи да понуђач нема слободу да од понуђача захтјева доказе који нису набројани у овом члану. Дакле, уговорни орган не може од понуђача захтјевати да се покривеност продајне мреже доказује изводом из судског регистра, јер се истим доказује способност обављања професионалне дјелатности, а не продајна мрежа понуђача. У прилогу наведеном иде и рјешење Уреда за разматрање жалби – филијала Бања Лука број ЈН2-02-07-1-1606-7/21 од 08.07.2021.године којим је усвојен жалбени навод на дио

тендерске документације гдје се захтјева да ссе као доказ покривености продајне мреже достави извод из судског регистра.

3. Уговорни орган је у тачки 4.4.2 тендерске документације под д) такође прописао да уколико понуђач назначи да б/п на траженим локацијама користи у складу са чланом 48. став 4. Закона потребно је доставити копију власничког листа од власника закупљене б/с и уговор о закупу б/с или уговор о пословно техничкој сарадњи /оригинал или овјерена копија) који мора да садржи сљедеће податке:
- назив уговорног органа и број конкретне јавне набавке, односно обавјештења о јавној набавци,
- врста робе која је предмет јавне набавке, а за коју је неопходно коришћење капацитета - б/с,
- сврха коришћења капацитета (извршење по конкретном уговору),
- могућност коришћења картичног пословања понуђача.

Сматрамо да начин на који уговорни орган захтјева горе наведене доказе излазе изван законских и подзаконских оквира. Наиме, поставља се питање зашто се захтјева да у уговору о пословно техничкој сарадњи мора бити наведено да се исти односи на конкретну предметну набавку? Према Закону о јавним набавкама БиХ у случају располагања понуђач мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе. Односно, у понуди понуђач мора назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Дакле, према наведеном довољно је уговорном органу доставити доказ да ће на располагању имати б/п у траженим мјестима, сматрамо да нема потреба да уговор о пословно сарадњи садржи све горе наведене елементе. Наиме, чак нити у случају подуговарања се не захтјева да се у уговор о подуговарању наведе да се односи на конкретан поступак набавке, самим тим сматрамо да нема потребе то наводити нити у уговор о пословно техничкој сарадњи. Ово је још један показатељ да уговорни орган покушава да из конкретног поступка набавке искључи конкуренцију и да погодује само једном понуђачу. У прилогу наведеном иде и рјешење Уреда за разматрање жалби – филијала Бања Лука број ЈН2-02-07-1-1826-6/21 од 26.08.2021.године којим је усвојен жалбени навод у вези са садржајем уговора о пословној сарадњи.

4. Тачка 4.4.1 тендерске документације под б) прописује да понуђач у сврху доказивања техничке и професионалне способности посједује систем кариичног пословања у сврху издавања горива путем електронских картица. Уговорни орган настоји и на овај начин погодовали фирми Нестро петрол. Обзиром да наведена фирма има б/с у траженим мјестима, а у неким мјестима је једина са б/с, па је очигледно да само они могу испословати прописани критериј. Очигледно се тендерска документација припремила на начин да искључи конкуренцију из конкретног поступка јавне набавке и да омогући несметано учешће само једној фирми. Обзиром да се тендерска документација припремила само за једног понуђача не може се очекивати да ће тај исти понуђач пристати дати б/с на располагање из разлога што не жели себи правити конкуренцију, а и не може у истом поступку учествовати као понуђач и као подуговарач или члан групе понуђача. Доказ је и обавјештење о додјели уговора број: 85-1-1-15-5-8/20 од 29.12.2020. године и 85-1-1-17-5-10/19 од 30.12.2019. године у којима је наведено даје уговор додијељен понуђачу Нестро

петрол а.д. на 12 мјесеци и да је била само једна понуда, тј. понуда фирме Нестро петрол а.д.

Наведено сматрамо дискриминирајуће јер се на овај начин ограничава конкуренција у конкретном поступку јавних набавки. Односно, онемогућава се учешће у поступку набавке понуђачима који немају систем кариичног пословања на б/с које нису у властишту понуђача, већ истим располаже по неком другом основу (подуговаран је или група понуђача). Односно, понуђач не може имати инсталиран властити систем кариичног пословања на б/с које нису у власништву понуђача.

Управо из тог разлога тражимо да се наведени захтјев искључи из тендерске документације или да се ограничи само на властите б/с.

Такође, се из самог нацрта уговора може видјети да уговорни орган нема потребе за електронским картицама обзиром да је у члану 7. наведено да наручилац или овлаштено лице на основу електронске картице и путног налога преузима уговорену робу на б/с и да продавац обавезно уписује издату количину погонског моторног горива у путни налог наручиоца. У члану 7. нацрта уговора је такође наведено да ј робаа квантитативно примљена у моменту када купац (возач, односно овлаштено лице) потврди пријем уз обавезан потпис на два примјерка рачуна регистар касе, уз преузимање фисканог рачуна у моменту преузимања робе.

Дакле, из самог нацрта уговора јасно произлази да уговорни орган нема потребе за електронским картицама из разлога што се истом од стране продавца изда фискални рачун, возач или овлаштена особа се потпише на рачун регистар касе и у путни налог се обавезно упише издата количина горива. На основу горе наведеног произилази да све што наводно омогућава електронска картица наручиоца може се постићи и на начин који је наведен у нацрту уовора, тј. Заштита од злоупотребе обзиром да се потписује возач или овлаштено лице на рачун регистар касе самим тим исти и контролише количину насутог горива, контрола потрошње обзиром да се количине горива обавезно уписује у путни налог.

5. Уговорни орган је тендерском документацијом прописао и начин промјене цијене горива у току трајања уговора. Односно, предвиђена је промјена цијене у случају раста и у случају смањења. У случају раста прописано је: да се прати кретање просјечне цијене коју објављује Агенција за статистику БиХ, тј. од Агенција за статистику БиХ ће се прибавити просјечна цијена горива за мјесец у којем је понуда поднесена, те посљедњи податак из истог извора о цијени горива која је предмет набавке. На темељу наведених података, математичким рачуном утврдиће се процентуални однос (постотак) повећања цијене моторног горива. На темељу утврђеног процента утврдиће се нова цијена горива тако што ће сц цијена исказана у понуди повећа за утврђени проценат.

У случају смањења цијене горива прописано је: уколико дође до смањења важећих малопродајних цијена на б/п добављача, добављач је дужан извршити обрачун цијене према његовим важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива.

Дакле, произилази да није исто правило за промјену цијене када иста расте или пада. Поставља се питање зашто је уговорни орган на овај начин прописао промјену цијене горива? Односно, зашто промјену цијене није у оба случаја везао за објективне параметер, тј. за просјечну цијену коју објављује Агенција за статистику БиХ, који не зависе од воље понуђача.

6. Тендерска документација, нацрт оквирног споразума и нацрт уговора нису усклађени у дијелу који се односи на промјену цијене. Наиме, у тендерској документацији и у нацрту оквирног споразума је наведено да се код повећања цијене прати просјечна цијена коју обавјављује Агенција за статистику БиХ, а у случају смањења обрачун цијене се врши према важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива: Међутим, у нацрту уговора је наведено да добављач течно гориво испоручује на својим б/с по малопродајним цијенама важећим на дан испоруке.

Уколико Уговорни орган сматра да је жалба основана тражимо да поступи у складу са чланом 100. став 3. ЗЈН БиХ и изврши измјену и допуну тендерске документације. Међутим, уколико Уговорни орган сматра да је жалба неоснована тражимо да поступи у складу са чланом 100. став 5. ЗЈН БиХ и исту прослиједи УРЖ-у.

Подносилац жалбе, темељи ову жалбу на повредама одредаба Закона о јавним набавкама Били због чега на крају предлаже да Уред за разматрање жалби, усвоји жалбу и поступи у складу са овлаштењима прописаним ЗЈН БиХ. Уколико УРЖ утврди да је жалба жалиоца основана, подносилац жалбе посебно захтјева поврат накнаде за покретање жалбеног поступка.

Уговорни орган је доставио изјашњење по жалби, број 03.2-515/21-5 од 26.11.2021. године у којем предлаже да се жалба одбије као неоснована.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама,

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је неоснована.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба неоснована.

Жалилац истиче **први жалбени навод** у којем оспорава тачку 4.4.1. под д) Тендерске документације Уговорног органа, а наводећи при томе да је Уговорни орган у тачки 4.4.1 под д) прописао да је понуђач у сврху доказивања техничке и професионалне способности мора да посједује властите или закупљене б/с у градовима/општинама: Баањалука, Прњавор, Добој, Брод, Градишка, Приједор, Козарска дубица, Теслић, Котор Варош, Шамац, Пелагићево, Бијељиина, Зворник, Сребреница, Чајниче, Невесиње, Гацко. Жалилац сматра да Уговорни орган приликом припреме оспорене Тендерске документације није поступио у складу са чланом 44. и 3. Закона о јавним набавкама, односно уговорни орган у тендерској документацији дефинише услове за квалификацију на начин да утврди минимум захтјева за квалификацију кандидата/понуђача у погледу њихове личне способности, економског и финансијског стања, те њихове техничке и/или

професионалне способности, те да минимум квалификационих услова које уговорни орган одреди за кандидате/понуђаче, као и документи који су потребни за њихово доказивање обавезно треба да буду сразмјерни предмету јавне набавке и у складу с њим и постављани услови не смију имати ограничавајући карактер на конкуренцију и морају бити јасни и прецизни, те да је прописивањем појединих услова у тендерској документацији ограничио конкуренцију искључиво на једног понуђача, односно понуђача Нестро петрол а.д. Бања Лука. Односно, зашто уговорни орган захтјева б/с у Сребреници, и Чајничу гдје б/с посједује само фирма Нестро петрол а.д. па се оваквим поступањем очигледно погодује наведеном понуђачу, те да потенцијални понуђачи који немају б/с у наведеним мјестима, обзиром да фирма Нестро петрол (која једина има б/с у појединим мјестима) не жели дати б/с на располагање и на тај начин себи правити конкуренцију, а не може учествовати као понуђач и подуговарач или члан групе понуђача у истом поступку јавне набавке, за шта као доказ прилаже google мапу и обавјештење о додјели уговора број: 85-1-1-15-5-8/20 од 29.12.2020. године и 85-1-1-17-5-10/19 од 30.12.2019. године, те предлаже да уговорни орган измјени тендерску документацију на начин да смањи број мјеста у којима захтјева посједовање б/с или на начин што ће предмет набавке подјелити на лотове.

Уговорни орган у свом изјашњењу наводи: *„Жалбени навод је превасходно **неоснован из формалних разлога,** будући да у оспораваној тачки 4.4.1 тендерске документације не постоји подтачка д). У вези жалбених навода из тачке 1. који су у потпуности неосновани и са материјалног аспекта, а поводом навода према којима је* „нејасно зашто је уговорни орган извршио прерасподјелу бензинских станица баш према наведеним општинама“ - *неопходно је истаћи да је уговорни орган у ТД јасно назначио основ истакнутог захтјева који се тиче локација бензинских станица. Наиме, тачка 3.4. тендерске документације, којом се дефинише мјесто испоруке робе, гласи: „Мјесто испоруке робе се одређује према сједишту Вијећа народа Републике Српске Прњавор, Добој, Брод, Градишка, Приједор, Козарска Дубица, Теслић, Котор Варош, Шамац, Пелагићево, Бијељина, Зворник, Сребреница, Чајниче, Невесиње и Гацко.“Дакле, ради се о праву уговорног органа да услове набавке одређује на основу својих потреба, а које право не оспорава ни Канцеларија за разматрање жалби, како је и наведено у Рјешењу које цитира сам жалилац, број: ЈН2-02-07-1-1826-6/21 од 26. августа 2021. године. Доказ: Рјешење у прилогу). Када се ради о дијелу поменутог рјешења који наводи обавезу уговорног органа из члана 3. Закона да сачини ТД тако што ће обезбиједити праведну и активну конкуренцију, наглашавамо да оспораваном тендерском документацијом ни на који начин није онемогућена праведна и активна конкуренција, већ се ради о легитимном и основаном захтјеву уговорног органа који, у настојању да обезбиједи транспарентно и ефикасно коришћење јавних средстава, формира услове набавке у складу са реалним потребама. Појашњења ради - уколико службено возило користи делегат са пребивалиштем у нпр. Прњавору, није рационално нити сврсисходно захтијевати да исти гориво точи у Бањалуци или Добоју сваки пут када мора путовати на посао - у сједиште Вијећа народа или на терен. У случају неприхватања овог аргумента, с правом би се могло поставити и питање исплативости, тј. додатног трошка (а тиме и примјене критеријума примјене „најниже цијене“) у сваком оном случају када се, да би се прибавило гориво неопходно за обављање дужности, мора превести десетинама километара даље на локацију у којој понуђач има своју бензинску станицу. Такође, таквим тумачењем члана 3. Закона уговорни органи би били доведени у ситуацију да не смију, без*

обзира на своје реалне потребе, у ТД навести нити једну локацију у којој жалитељ, односно барем два потенцијална понуђача, немају бензинске станице, а што би у питање могло довести ефикасност и рационалност коришћења јавних средстава. Што се тиче позивања на члан 44. Закона, држимо да је оспораваном ТД исти у потпуности испоштован, пошто је минимум квалификационих услова итекако сразмјеран буџетским средствима, односно предвиђеној вриједности поступка и у складу с предметом набавке (нарочито у контексту образложених потреба уговорног органа у смислу локацијских захтјева). Квалификациони услови су јасни и прецизни, те немају ограничавајући карактер на конкуренцију, односно затражен је минимум техничке опремљености потребан да би се испунила сврха предмета набавке. У вези са дијелом жалбених навода у којима се износе непоткријепљени и неистинити наводи да се ТД настоји погодовати само фирми Нестро петрол, као и износе примједбе на пословне одлуке једног од потенцијалних понуђача, односно „да фирма Нестро петрол не жели да му да б/с нарасположење и на тај начин себи правити конкуренцију" констатујемо да уговорни орган ни на који начин не може утицати на одлуке пословних субјеката и потенцијалних понуђача, јер би то било супротно закону. Обавеза уговорног органа је да приликом сачињавања ТД затражи услове који једнако важе за све, односно да се постара да ником не буде ограничена могућност да испоштује захтјеве из ТД, те да не врши намјерну дискриминацију, што овдје никако није случај нити је супротно некоректним тврдњама жалиоца - постоји таква намјера уговорног органа. Понуђачима који не могу испунити услов да сопственим капацитетима испоруче робу која је предмет јавне набавке на свакој од тражених локација на располагању стоји могућност располагања капацитетима других субјеката у складу са Законом и ТД, чиме је у потпуности испоштован принцип праведне и активне конкуренције и једнаког третмана потенцијалних понуђача. Коначно, није прихватљив приједлог жалиоца да „уговорни орган измијени тендерску документацију на начин да смањи број мјеста у којима захтијева посједовање б/с или на начин што ће предмет набавке подијелити на лотове".

Смањење броја мјеста у којима се захтијева посједовање бензинских станица није могуће јер се ради о локацијама у којима пребивалиште имају делегати Вијећа народа Републике Српске, па се принципи једнакости и недискриминације морају примјењивати и у овом контексту.

<u>Доказ у прилогу: копије пореских пријава ПД3100 за 28 делегата са Одлуком о потврђивању резултата посредних избора и додјели мандата у Вијећу народа Републике Српске („Службени гласник Босне и Херцеговине", број: 88/18) са појединим увјерењима о додјељивању мандата за делегате у Петом сазиву Вијећа народа Републике Српске за мандатни период 2018-2022).</u>

Што се тиче подјеле на лотове, уколико се у обзир узме законска дефиниција овог појма према којој лот представља „дио предмета набавке, настао као резултат дијељења предмета набавке у посебне, сродне цјелине, које се као такве означавају у тендерској документацији" не чини се примјереном подјела на лотове приликом набављања идентичне врсте производа на различитим локацијама, нарочито уколико није могуће унапријед утврдити тачне количине робе које су потребне на тачно одређеним локацијама. Такође, подјела на лотове не може се ни на који начин сматрати обавезом уговорног органа већ, у складу са Законом, спада у домен дискреционе одлуке. Будући да у датом поступку јавне набавке није могуће одредити вриједност сваког лота појединачно (односно потрошњу на свакој од локација појединачно) јер је немогуће унапријед

предвидјети природу и обим обавеза и службених задужења током предстојеће године, Вијеће народа Републике Српске није у могућности да у конкретном случају изврши подјелу набавке на лотове."

Увидом у оспорени садржај Тендерске документације Уговорног органа, утврђено је да је уговорни орган у сврху испуњавања техничке и професионалне способности, као један од услова, прописао да понуђачи посједују властите или закупљене бензинске станице у сљедећим градовима: Бањалука, Прњавор, Добој, Брод, Градишка, Приједор, Козарска дубица, Теслић, Котор Варош, Шамац, Пелагићево, Бијељиина, Зворник, Сребреница, Чајниче, Невесиње, Гацко.

Овај орган налази, у односу на жалбени навод Жалиоца, да је Уговорни орган у смислу одредбе члана 102. став (2) Закона о јавним набавкама доказао да је апсолутно неопходно набављање горива за његова службена моторна возила на свим локацијма наведеним у тачки 4.4.1. Тендерске документације. У свом изјашњењу на жалбене наводе, уговорни орган је пружио контрааргументе и доказе којим је оправдао постављање предњих захтјева, све у односу на властите потребе и важеће прописе, те овај орган у потпуности прихвата образложење уговорног органа. Насупрот Уговорном органу, Жалилац није доказао да се предметном тендерском документацијом погодује понуђачу „Нестро петрол", те да потенцијалним понуђачи који немају б/с у наведеним мјестима, обзиром да фирма Нестро петрол (која једина има б/с у појединим мјестима) не жели дати б/с на располагање и на тај начин себи правити конкуренцију, а да за исто не доставља ваљане доказе. Наиме, google мапа и обавјештење о додјели уговора број: 85-1-1-15-5-8/20 од 29.12.2020. године и 85-1-1-17-5-10/19 од 30.12.2019. године, за овај орган не представља ваљан доказ да привредни субјект „Нестро петрол" не жели дати б/с на располагање, наиме ради се о паушалном наводу жалиоца, без достављања аргументованих доказа.
Имајући у виду напријед наведено, те аргументовано образложење уговорног органа у вези с тим, жалбени навод је **неоснован.**

У другом жалбеном наводу Жалилац истиче да уговорни орган не може од понуђача захтијевати да се покривеност мреже доказује изводом из судског регистра, јер се истим доказује способност обављања професионалне дјелатности, а не продајна мрежа понуђача и наводи да услов постављен тачком 4.4.2 под д) није усклађен са чланом 49. Закона о јавним набавкама БиХ.

Уговорни орган у свом изјашњењу у цијелости оспорава жалбени навод Жалиоца и том приликом истиче: *„Имајући у виду да дистрибутивна мрежа бензинских станица спада у техничку опремљеност кандидата/понуђача како је и прописано у члану 49. став (1) тачка б) Закона, како је то утврдила и Канцеларија за разматрање жалби из августа 2020. године, рјешењем број: ЈН2-02-07-1-1694-7/20 од 27. августа 2020. године Доказ: Рјешење у прилогу), логично је затражити доказ о способности понуђача да испоручи робу у мјестима (на локацијама) предвиђеним ТД.*
Пошто се члан 49. Закона и тиче, како његов назив каже - „техничке и професионалне способности у поступку набавке робе" - извод из судског регистра се може сматрати валидном и одговарајућом исправом на основу које се таква способност доказује. Другачије тумачење термина „опис техничке опремљености" које би искључило право

уговорног органа да у сврху доказивања техничке способности затражи и достављање извода из судског регистра довело би до пребацивања на уговорне органе обавезе и терета провјере тачности описних података које би доставио сваки потенцијалног понуђач, у циљу утврђивања фактичке техничке и професионалне способности сваког од понуђача."

Увидом у спорни дио тендерске документације овај орган је утврдио да је уговорни орган тачком 4.4.2. дефинисао техничку и професионалну способност понуђача на начин да је у сврху доказивања да посједује бензинске станице у градовима/општинама: Бањалука, Прњавор, Добој, Брод, Градишка, Приједор, Козарска дубица, Теслић, Котор Варош, Шамац, Пелагићево, Бијељиина, Зворник, Сребреница, Чајниче, Невесиње, Гацко, као доказ, између осталог, захтијевао *актуелни извод из судског регистра из тачке 4.2.2. ТД у којем морају бити подаци о регистрацији пословних јединица у наведеним мјестима или ...*

Одредбом члана 49. је прописана техничка и професионална способност у поступку набавке робе, како слиједи:

"У поступку јавне набавке робе, уговорни орган може захтијевати један или више доказа о техничкој и професионалној способности кандидата/понуђача, и то:

а) списак извршених уговора у складу са чланом 48. став (2) овог закона, а који су у вези са предметном набавком, за период не дужи од три године, или од датума регистрације, односно почетка пословања, ако је кандидат/понуђач регистрован, односно почео да ради прије мање од три године;

б) опис техничке опремљености и оспособљености кандидата/понуђача; мјере за обезбјеђење квалитета и његову опремљеност и оспособљеност за испитивања и истраживања;

ц) наводе о ангажованом техничком особљу и техничким органима, за послове постављања и инсталације робе која се набавља, а за које се не може захтијевати да су запослени код кандидата/понуђача;

д) узорке, описе и/или фотографије робе која је предмет испоруке, а чију вјеродостојност је кандидат/понуђач обавезан да потврди ако то уговорни орган захтијева;

е) увјерење које издаје надлежна институција или агенција за контролу квалитета, а којим се потврђује да на одговарајући начин тачно означена роба одговара одређеним спецификацијама или нормама;

ф) потврду кандидата/понуђача о прихватању поступка контроле робе сложеније врсте или робе која изузетно треба да служи некој посебној сврси, коју спроводи уговорни орган или у његово име надлежни орган земље сједишта привредног субјекта, а која се односи на производне капацитете привредног субјекта и, ако је потребно, на начин израде студија и истраживања, те мјере за контролу квалитета које користи привредни субјект".

У контексту утврђеног чињеничног стања, овај орган цијени да **неоснОвано** Жалилац наводи да услов постављен тачком 4.4.2. тендерске документације није усклађен са чланом 49. Закона о јавним набавкама БиХ, имајући у виду да је наведеним чланом у тачки б) као један од доказа техничке и професионалне способности понуђача дефинисано да уговорни орган може захтијевати опис техничке опремљености и оспособљености кандидата/понуђача, мјере за обезбјеђење квалитета и његову опремљеност и оспособљеност за испитивања и истраживања.

Имајући у виду чињеницу да се у актуелном регистру поред података да је привредни субјекат регистрован за одређену дјелатност налазе и подаци о регистрацији пословних јединица, овај орган не види ништа спорно што је уговорни орган у сврху испуњавања два квалификациона услова захтјевао један документ, који је издала институција која има јавна овлаштења, те се истом доказује оно што се у њој потврђује или одређује, те цијени да жалилац **неосновано** тврди да уговорни орган не може од понуђача захтијевати да се покривеност мреже доказује изводом из судског регистра, јер се истим доказује способност обављања професионалне дјелатности.

Жалилац истиче **трећи жалбени навод** у којем тврди да је прописивањем додатних услова у тачки 4.4.2. под д) Тендерске документације уговорног органа у погледу шта све уговор треба да садржи на основу којег се доказује да ће понуђач имати на располагању потребне ресуре и капацитете других субјеката у смислу члана 48. став (4) Закона о јавним набавкама, да начин на који уговорни орган захтјева наведене доказе излазе изван законских и подзаконских оквира. Наиме, поставља се питање зашто се захтјева да у уговору о пословно техничкој сарадњи мора бити наведено да се исти односи на конкретну предметну набавку? Према Закону о јавним набавкама БиХ у случају располагања понуђач мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе. Односно, у понуди понуђач мора назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. Дакле, према наведеном довољно је уговорном органу доставити доказ да ће на располагању имати б/п у траженим мјестима, сматрамо да нема потреба да се наводи даје то за конкретан поступак набавке. Наиме, чак нити у случају подуговарања се не захтјева да се у уговор о подуговарању наведе да се односи на конкретан поступак набавке, самим тим сматрамо да нема потребе то наводити нити у уговор о пословно техничкој сарадњи. Ово је још један показатељ да уговорни орган покушава да из конкретног поступка набавке искључи конкуренцију и да погодује само једном понуђачу.

Уговорни орган у изјашњењу истиче: *„Жалилац неосновано наводи да „начин на који уговорни орган захтијева горе наведене доказе излази изван законских и подзаконских оквира" иако нигдје не наводи који су конкретно одредбе законских и подзаконских прописа прекршене, односно прекорачене. Жалилац даље наводи да је, према његовом схватању „довољно уговорном органу доставити доказ да ће нарасполагању бити б/пу траженим мјестима" и да он сматра да „ нема потребе да уговор о пословној сарадњи садржи све горе паведепе елементе ", уз додатни навод да у уговору о подуговарању нема потребе да се паведе да се односи на конкретан поступак набавке. Чланом 48. став (1) Закона утврђено је да „уговорни орган може зависно од врсте, количине или обима или намјене предмета набавке, захтијевати доказе који се односе на техничку и професионалну способност." Надаље у члану 48. став (4) Закона се прецизира шта све уговорни орган може да тражи од кандидата/понуђача, а све у складу са чланом 49. став (1) под б) и чланом 47. став (3) Закона, којим је прописано да „кандидат/понуђач може, гдје је то одговарајуће, и за одређени уговор у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката без обзира на правну природу односа који с њима има. У том случају мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе. Под истим условима група кандидата/понуђача може се ослонити на капацитете учесника групе или других привредних субјеката." Наведени услови су*

прецизирани у тачки 4.4.2. под д) алинеја 2 ТД гдје је наведено да „као доказ, понуђач мора да достави и уговор о закупу бензинских станица у наведеним мјестима или уговор о пословно-техничкој сарадњи" са свим траженим подацима који су уговорном органу неопходни како би на најбољи начин могао приступити оцјени свих пристиглих понуда те се, увидом у одговарајуће адекватне доказе, увјерити у стварну способност понуђача да одређену робу испоручи у складу са траженим и потребним условима какви су наведени у ТД. У Рјешењу Канцеларије за разматрање жалби - филијала Бања Лука број: ЈН2-02-07-1- 1826-6/21 од 26. августа 2021. године, а на које се жалилац позива, оцијењено је да је жалилац „дужан доказати Уговорном органу да ће заиста располагати таквом могућношћу у циљу реализације набавке, што значи да Уговорни орган, in concreto цијени у тој фази поступка могућност прихватања таквих доказа". Узевши наведено у обзир, далеко је коректније у току израде ТД, односно већ приликом приликом њене објаве, потенцијалним понуђачима ставити до знања критеријуме (односно навести и експлицитно затражити релевантне документе) на основу којих ће уговорни орган у конкретном случају цијенити приложене доказе, а управо у циљу поштовања принципа недискриминације, транспарентности, економичности и законитости. Ни на који начин ови захтјеви не вријеђају нити умањују права потенцијалних понуђача, већ напротив, чине поступак транспарентнијим и ефикаснијим не само за уговорни орган, већ и за саме понуђаче. И у тачки 3. понавља се неосновани навод жалиоца да оспорена ТД „покушава да из конкретног поступка искључи конкуренцију и да погодује само једном понуђачу" што је у најмању руку некоректно. Оспорена ТД несумњиво омогућава сваком потенцијалном понуђачу да на законом предвиђени начин испуни услове. На примјер, учешће групе понуђача је дефинисано у ТД тачка 4.6, као и у тачки 9. ТД којом је прецизирано учешће понуђача са подуговарањем. Из наведеног произлази да су у цјелости неосновани наводи жалиоца у погледу оспоравања тачака 4.4.1 и 4.4.2 ТД; јер је уговорни орган омогућио сваком понуђачу да учествује у предметном поступку јавне набавке, а све своје захтјеве је, у складу са чланом 48. став (7) Закона, јасно и прецизно дефинисао."

Везано за овај жалбени навод вијеће налази да је исти **неоснован**. Одредбом члана 48. став (4) Закона о јавним набавкама прописана је могућност да понуђач може, гдје је то одговарајуће и за одређени уговор, у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има, при чему мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе.

Како су понуђачи у случају располагања капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има, дужни доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе, у том смислу овај орган сматра да је услов Уговорног органа на основу којег уговор о пословној сарадњи треба да садржи назив уговорног органа и број конкретне јавне набавке, односно обавјештења о јавној набавци, податке о роби која је предмет конкретне набавке, а за коју је неопходно коришћење капацитета – б/с, сврси коришћења капацитета (извршење по конкретном уговору), могућност коришћења картичног пословања понуђача, није постављен супротно одредби члана 48. став (4) Закона о јавним набавкама. Овај орган цијени да уговор о располагању капацитетима других субјеката може садржавати све наведене податке из оспорене тачке Тендерске документације Уговорног органа.

Жалилац у **четвртом жалбеном наводу** оспорава такође тачку 4.4.1. тендерске документације под б) на основу које се прописује као услов техничке и професионалне способности да понуђач у моменту предаје понуде има инсталиран (функционалан) систем картичног пословања у сврху издавања горива путем електронских картица на траженим локацијама. Жалилац сматра да овако прописаним условом Уговорни орган настоји и на овај начин погодовати фирми Нестро петрол, обзиром да наведена фирма има б/с у траженим мјестима, а у неким мјестима је једина са б/с, па је очигледно да само они могу испоштовати прописани критериј. Жалилац смара да је тендерска документација припремљена на начин да искључи конкуренцију из конкретног поступка јавне набавке и да омогући несметано учешће само једној фирми те да се не може се очекивати да ће тај исти понуђач пристати дати б/с на располагање из разлога што не жели себи правити конкуренцију, а и не може у истом поступку учествовати као понуђач и као подуговарач или члан групе понуђача. Жалилац тражи да се наведени захтјев искључи из тендерске документације или да се ограничи само на властите б/с. Жалилац сматра да се из самог нацрта уговора може видјети да уговорни орган нема потребе за електронским картицама обзиром да је у члану 7. наведено да наручилац или овлаштено лице на основу електронске картице и путног налога преузима уговорену робу на б/с и да продавац обавезно уписује издату количину погонског моторног горива у путни налог наручиоца. У члану 7. нацрта уговора је такође наведено да ј роба квантитативно примљена у моменту када купац (возач, односно овлаштено лице) потврди пријем уз обавезан потпис на два примјерка рачуна регистар касе, уз преузимање фискланог рачуна у моменту преузимања робе.
Дакле, из самог нацрта уговора јасно произлази да уговорни орган нема потребе за електронским картицама из разлога што се истом од стране продавца издa фискални рачун, возач или овлаштена особа се потпише на рачун регистар касе и у путни налог се обавезно упише издата количина горива. На основу горе наведеног произилази да све што наводно омогућава електронска картица наручиоца може се постићи и на начин који је наведен у нацрту уовора, тј. заштита од злоупотребе обзиром да се потписује возач или овлаштено лице на рачун регистар касе самим тим исти и контролише количину насутог горива, контрола потрошње обзиром да се количине горива обавезно уписује у путни налог.

Уговорни орган у изјашњењу наводи :"*Тачком 4.4.1. ТД под б) од потенцијалних понуђача тражи се да, у смислу техничке и професионалне способности, посједују систем картичног пословања у сврху издавања горива путем електронских картица. Жалилац наводи да се „на овај начин онемогућава учешће у поступку јавне набавке понуђачима који немају систем картичног пословања на б/с које нису у власништву понуђача већ истим располаже по неком бругом основу (побуговарање или група понуђача). " Такође, и у овој тачки поновљен је неосновани и некоректни навод да уговорни орган настоји погодовати једној одређеној фирми.*
Наводи жалиоца из тачке 4. су у потпуности неосновани.

Чланом 49. став (1) тачка б) Закона прописано је да у поступку јавне набавке уговорни орган може захтијевати опис техничке опремљености и оспособљености кандидата/понуђача као доказ о техничкој и професионалној способности кандидата/понуђача, те постављање захтјева за употребом система картичног пословања - одсликава намјеру уговорног органа да обезбиједи рационалан и транспарентан утрошак јавних средстава, а не дискриминаторну одредбу. Како је већ раније наведено, подуговарање је прецизирано тачком 9. ТД, а учешће групе понуђача

тачком 4.6. ТД, што не прејудицира начин употребе система картичног пословања приликом подуговарања, а исто важи и за групу понуђача. Осим тога, уговорни орган не тражи да на б/с, којима понуђач не располаже већ их користи по неком другом основу, буде инсталиран „властити систем картичног пословања " нити истиче било какав други дискриминирајући захтјев, већ једноставно поставља легитиман услов, у складу са законом.

Такође, Вијеће народа Републике Српске, као буџетски корисник, сваке године подлијеже контроли финанијског пословања коју врши Главна служба за ревизију јавног сектора Републике Српске. У складу са Законом о буџетском систему („Службени гласник Републике Српске" број: 121/12, 52/14, 103/15, 15/16), као буџетска институција која у складу са чланом 69. Устава Републике Српске допуњеног Амандманом LXXVI заједно са Народном скупштином Републике Српске, врши законодавну власт у Републици Српској, Вијеће народа Републике Српске дужно је да прикаже све расположиве податке о остварeним обавезама по свим основама у датом периоду. Самим тим, поред тога што овлашћени ревизорски тим сваке године ревидира провођење поступака јавних набавки, контроли ревизије подлијежу и сви утрошци буџетских средстава у току једне буџетске године, те постоји и обавеза приказивања, између осталог, и свих путних налога отворених у току буџетске године, као и извода из система картичног пословања. Ради лакше контроле и увида у утрошак јавних средстава, уговорни орган је утврдио виши степен контроле приликом сваког точења течних горива, што се не може сматрати препреком било којем понуђачу да учествује у поступку јавне набавке. Виши степен контроле је утврђен чланом 7. ст. (1) и (2) Нацрта Појединачног уговора, где је прописано да наручилац или овлашћено лице, на основу електронске картице и путног налога возила; преузима уговорену робу на БС и обавезан је присуствовати пријему робе. Уговорена роба је квантитативно примљена у оном моменту када купац (возач, односно овлашћено лице) потврди пријем уз обавезан потпис на два примјерка рачуна регистар касе, уз преузимање фискалног рачуна у моменту преузимања робе. Продавац на својим бензинским станицама обавезно уписује издату количину погонског моторног горива у путни налог наручиоца.Такође, уговорни орган је утврдио и обавезу за добављача да податак о сваком точењу горива буде прослијеђен наручиоцу путем e-mail адресе, одмах по извршеној испоруци. Став Канцеларије за разматрање жалби по питању посједовања система картичног пословања којим истиче да је оспоравање истог потпуно неосновано, наводи се у Рјешењу Канцеларије за разматрање жалби, број: ЈН2-02-07-1-1694-7/20 од 27. августа 2020. године као и у Рјешењу, број: ЈН2-02-07-1-1606-7/21 од 8. јула2021. године. (Доказ: Рјешења Канцеларије за разматрање жалби број: ЈН2-02-07-1-1694-7/20 од 27. августа 2020. године и број: ЈН2-02-07-1-1606-7/21 од 8. јула2021. године)."

Ово вијеће налази да је овај жалбени навод Жалиоца **неоснован** из разлога што није ничим доказао или учинио вјероватним да се спорним захтјевом уговорног органа ограничава конкуренција у предметном поступку јавне набавке на начин да се Жалилац као потенцијални понуђач искључује из предметног поступка набавке. У вези предњег, вијеће прихвата изјашњење Уговорног органа на основу којег образлаже потребу за постављањем овог захтјева посебно у смислу да осигура рационалан и транспарентан утрошак јавних средстава, те виши степен контроле, као и то да исти нису у супротности с одредбом члана 49. став (1) тачка б) Закона о јавним набавкама.

Жалилац истиче **пети** жалбени навод у којем спори начин промјене цијене горива коју је уговорни орган прописао у току трајања уговора. Односно, предвиђена је промјена цијене у случају раста и у случају смањења. У случају раста прописано је: да се прати кретање просјечне цијене коју објављује Агенција за статистику БиХ, тј. од Агенција за статистику БиХ ће се прибавити просјечна цијена горива за мјесец у којем је понуда поднесена, те посљедњи податак из истог извора о цијени горива која је предмет набавке. На темељу наведених података, математичким рачуном утврдиће се процентуални однос (постотак) повећања цијене моторног горива. На темељу утврђеног процента утврдиће се нова цијена горива тако што сц цијена исказана у понуди повећа за утврђени проценат.
У случају смањења цијене горива прописано је: уколико дође до смањења важећих малопродајних цијена на б/п добављача, добављач је дужан извршити обрачун цијене према његовим важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива.
Дакле, произилази да није исто правило за промјену цијене када иста расте или пада. Поставља се питање зашто је уговорни орган на овај начин прописао промјену цијене горива? Односно, зашто промјену цијене није у оба случаја везао за објективне параметер, тј. за просјечну цијену коју објављује Агенција за статистику БиХ, који не зависе од воље понуђача.

Уговорни орган у изјашњењу истиче: *„Тачком 5. жалбе изнесена је примједба која се тиче разлике у промјени цијене у ситуацијама када иста расте и кад пада, уз упит због чега свака промјена цијене није везана за објективне параметре који не зависе од воље понуђача, попут просјечне цијене коју објављује Агенција за статистику БиХ. У тачки 6. жалбе жалилац наводи да ТД, нацрт оквирног споразума и нацрт појединачног уговора, нису усклађени у дијелу који се односи на промјену цијене.* ***Наводи жалиоца из т. 5 и 6. нису правно основани,*** *јер је уговорни орган прецизно прописао начин утврђивања цијене течног горива у складу са чланом 72. став (5) Закона и члана 6. став (2) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник БиХ", број: 90/14, 20/15), будући даје ТД одређен и прецизиран начин и услови промјене цијене, а који су засновани на референтним параметрима и јавно доступним подацима, какви су званични извјештаји Агенције за статистику Босне и Херцеговине. Наиме, уговорни орган је у потпуности испоштовао члан 72. став (5) Закона будући да је тачком 5.4.3. ТД и чланом 4. Нацрта Оквирног споразума на идентичан начин дефинисао промјењиву цијену ТОКОМ трајања уговора, у складу са сљедећим условима:*
-цијена коју добављач наведе у понуди није подложна промјенама првих 60 дана од крајњег рока за подношење понуде. У том раздобљу одабрани понуђач ће испоручивати гориво по цијени коју је исказао у својој понуди;
-уколико Добављач утврди даје дошло до повећања цијена из понуде за више од 5%, може тражити корекцију цијене, односно утврђивање нове цијене у складу са сљедећим правилима:

- *од Агенције за статистику БиХ прибавиће се и утврдити податак о просјечној цијени горива која је предмет јавне набавке за мјесец у којем је поднесена понуда, те посљедњи податак из истог извора о цијени горива које је предмет јавне набавке. Овај податак је доступан на web страници Агенције за статистику БиХ;*
- *на темељу наведених података, математичким рачуном утврдиће се процентуални однос (постотак) повећања цијена предметног горива;*

- *на темељу утврђеног процента утврђује се нова цијена горива тако што се цијена исказана у понуди повећа за утврђени проценат.*
- *уколико дође до смањења важећих малопродајних цијена на бензинским пумпама Добављача, Добављач је дужан извршити обрачун цијене према његовим важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива.*

У вези навода да промјена цијене није везана за објективне параметре који не зависе од воље понуђача и у случају њеног смањења и повећања, истичемо да не постоји обавеза уговорног органа да примјењује идентично правило у овом смислу, већ само да прецизно дефинише услове и правила која се примјењују у датим ситуацијама, што је и учињено. ТД предвиђа да се у случају смањења цијене испоручена роба фактурише по малопродајној цијени на дан испоруке, али оставља могућност добављачу да у случају повећања цијене робе које прелази 5% затражи корекцију цијене. У том случају се, на основу објективног параметра каквим се може сматрати податак о цијени горива који објављује Агенција за статистику БиХ, одређује постотак измене цијене на дан испоруке према цијени из понуде и примјеном истог постотка врши прерачунавање нове, више цијене горива коју је уговорни орган спреман платити по фактури добављача, а у складу са ТД и Оквирним споразумом. Ове одредбе ТД служе да онемогуће неконтролисане промјена цијена робе која је предмет јавне набавке и њима се превасходно штити интерес уговорног органа, али на правичан начин и остављањем могућности понуђачу, тј. добављачу да, уз примјену објективног и прецизног начина прерачуна, исту прилагоди како не би трпио пословне губитке у случајевима када тржишна цијена испоручене робе цијена буде значајније повећана."

Везано за жалбени навод овај орган налази да је исти **неоснован.** Одредбом члана 72. став (5) Закона о јавним набавкама прописана је могућност да уколико се у тендерској документацији предвиђа одредба о промјењивости цијена са објективно утврђеним правилима о промјењивости цијене, таква одредба се уноси у уговор. Даље, чланом 6. Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник БиХ", број 20/15) прописан је начин одређивања цијене понуде, па је у ставу (1) прописано да Уговорни орган у тендерској документацији одређује је ли цијена понуде промјењива или непромјењива, даље, у ставу (2) је прописано *„(2) Промјењива цијена је цијена која се током трајања уговора, односно оквирног споразума може мијењати. Ако је цијена понуде промјењива, уговорни орган мора у тендерској документацији одредити начин и услове измјене цијене. Промјењивост цијене мора бити заснована на референтним параметрима или јавно доступним подацима.*" У том смислу овај орган цијени да је Уговорни орган орган у тендерском документу дефинисао начин и услове измјене цијене који је дефинисан на референтним параметрима и јавно доступним подацима, који су свакако исти за све потенцијалне понуђаче, те да различито прописана правила у случају раста и у случају смањења, нису постављена супротно одредби члана 72. став (5) Закона о јавним набавкама, а у вези са чланом 6. став (1) и (2) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда.

У **шестом жалбеном наводу** жалилац спори нацрт оквирног споразума и нацрт уговора, јер према оцјени жалиоца нису усклађени у дијелу који се односи на промјену цијене. Наиме, у тендерској документацији и у нацрту оквирног споразума је наведено да се код повећања цијене прати просјечна цијена коју обавјављује Агенција за статистику БиХ, а у

случају смањења обрачун цијене се врши према важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива. Међутим, у нацрту уговора је наведено да добављач течно гориво испоручује на својим б/с по малопродајним цијенама важећим на дан испоруке.

Уговорни орган у изјашњењу наводи: *„Што се тиче Нацрта појединачног уговора и тврдње да у том дијелу постоји неусклађеност - из члана 1. Појединачног уговора јасно је да се исти закључује на основу Оквирног споразума, те се све одредбе Оквирног споразума, укључујући и оне које регулишу промјењиву цијену, аутоматски примјењују и приликом обрачуна конкретног износа сваког појединачног уговора. У току уговорног периода од 12 мјесеци обавезе по појединачним уговорима настају у зависности од потреба делегата за точењем горива, а вриједност појединачних уговора ТОКОМ године представља збир фактура испостављених у одређеном периоду које су сачињене примјеном услова и одредби из Оквирног споразума. Нацрт појединачног уговора из ТД садржи само одредбу која се примјењује у редовним околностима или приликом смањења цијене робе, док се на случајеве повећања примјењују одредбе Оквирног споразума.“*

Овај орган је извршио увид у Нацрт оквирног споразума – Анекс 6, те утврдио да је чланом 4. прописано: *„У складу са чланом 72. став (5) Закона уговорни орган је предвидио промјењиву цијену током трајања уговора, у складу са сљедећим условима:*
-цијена коју добављач наведе у понуди није подложна промјенама првих 60 дана од крајњег рока за подношење понуде. У том раздобљу одабрани понуђач ће испоручивати гориво по цијени коју је исказао у својој понуди;
-уколико Добављач утврди даје дошло до повећања цијена из понуде за више од 5%, може тражити корекцију цијене, односно утврђивање нове цијене у складу са сљедећим правилима:

- *од Агенције за статистику БиХ прибавиће се и утврдити податак о просјечној цијени горива која је предмет јавне набавке за мјесец у којем је поднесена понуда, те посљедњи податак из истог извора о цијени горива које је предмет јавне набавке. Овај податак је доступан на web страници Агенције за статистику БиХ;*
- *на темељу наведених података, математичким рачуном утврдиће се процентуални однос (постотак) повећања цијена предметног горива;*
- *на темељу утврђеног процента утврђује се нова цијена горива тако што се цијена исказана у понуди повећа за утврђени проценат.*
- *уколико дође до смањења важећих малопродајних цијена на бензинским пумпама Добављача, Добављач је дужан извршити обрачун цијене према његовим важећим малопродајним цијенама на дан испоруке горива.“*

Даље, чланом 5. Нацрта оквирног споразума је прописано да ће се *појединачним уговором регулисати предмет уговора, писани налози за реализацију уговорених послова, права и обавезе уговорних страна, као и надлежности суда у случају евентуалног насталог спора.* Истим чланом је прописано да ће се *појединачним уговорима регулисати и остала питања која су битна за извршење уговора, а која морају бити у складу са Оквирним споразумом.*

Увидом у Нацрт појединачног уговора – Анекс 7; овај орган је утврдио да је чланом 5. прописано: *„Добављач течног горива (у даљем тексту: уговорена роба) испоручује у својим БС по малопродајним цијенама, важећим на дан испоруке.“*

Како је уговорни орган у Нацрту оквирног споразума прописао шта ће се регулисати појединачним уговором (предмет уговора, писани налози за реализацију уговорених послова, права и обавезе уговорних страна, као и надлежности суда у случају евентуалног насталог спора), као и да ће се појединачним уговорима **регулисати и остала питања која су битна за извршење уговора, а која морају бити у складу са Оквирним споразумом,** неуписивањем у Нацрту појединачног уговора да повећања цијене прати просјечна цијена коју обавјављује Агенција за статистику БиХ, уговорни орган није извршио повреду предметног поступка јавне набавке, јер је извјесно је да ће одредбе Оквирног споразума, укључујући и оне које регулишу промјењиву цијену, аутоматски примјењивати и приликом обрачуна конкретног износа сваког појединачног уговора. Имајући у виду напријед наведено, те аргументовано образложење уговорног органа у вези с тим, жалбени навод је **неоснован.**

С обзиром да је одбио жалбу, овај орган одбио је захтјев за поврат уплаћених средстава за покретање жалбеног поступка у складу са чланом 108. став (6) Закона о јавним набавкама.

На основу чињеница утврђених у поступку и проведених доказа те примјеном материјалног права, сходно члану 104. и 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама, овај орган ријешио је жалбу, као у диспозитиву овог рјешења.

Поука о правном лијеку: Ово Рјешење је коначно и извршно. Против овог Рјешења може се тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Радомир Пашић

Доставити:
1. Жалиоцу,
2. Уговорном органу,
3. У спис предмета.

